

La Sagrada Família (C)

Text de l'Evangelí (Lc 2,41-52): Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua. Quan Ell tenia dotze anys, hi van pujar a celebrar la festa, tal com era costum. Acabats els dies de la celebració, quan se'n tornaven, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin. Pensant que era a la caravana, van fer una jornada de camí abans de començar a buscar-lo entre els parents i coneguts; com que no el trobaven, van tornar a Jerusalem a buscar-lo.

Al cap de tres dies el van trobar al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien es meravellaven de la seva intel·ligència i de les seves respostes. En veure'l allà, els seus pares van quedar sorpresos, i la seva mare li digué: «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia». Ell els respongué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?». Però ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient. La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes.

«El van trobar al temple, assegut entre els mestres. Es meravellaven de la seva intel·ligència»

+ Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

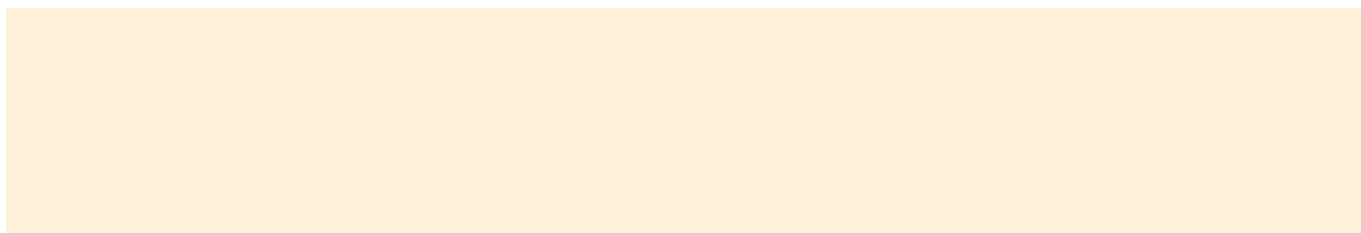
Avui contemplem, com a continuació del Misteri de l'Encarnació, la inserció del Fill de Déu en la comunitat humana per excel·lència, la família, i la progressiva educació de Jesús per part de Josep i Maria. Com diu l'Evangelí, «Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,52).

El llibre de Jesús, fill de Sira, ens recordava que «el Senyor dóna honor al pare en els fills i confirma l'autoritat de la mare damunt d'ells» (Sir 3,2). Jesús té dotze anys i manifesta la bona educació rebuda a la llar de Natzaret. La saviesa que manifesta evidencia, sens dubte, l'acció de l'Esperit Sant, però també l'innegable bon saber educador de Josep i Maria. El neguit de Maria i Josep posa de manifest la seva sol·licitud educadora i llur companyia amorosa envers Jesús.

No cal fer grans raonaments per a veure que avui, més que mai, cal que la família assumeixi amb força la missió educadora que Déu li ha confiat. Educar és introduir a la realitat, i només pot fer-ho aquell que la viu amb sentit. Els pares i mares cristians han d'educar des del Crist, font de sentit i saviesa.

Difícilment es pot posar remei a les mancances educadores de la llar. Allò que no s'aprèn a casa tampoc no s'aprèn fora, si no és amb gran dificultat. Jesús vivia i aprenia amb naturalitat a la llar de Natzaret les virtuts que Josep i Maria exercien constantment: esperit de servei a Déu i als homes, pietat, amor al treball ben fet, sol·licitud dels uns pels altres, delicadesa, respecte, horror al pecat... Els infants, per a créixer com a cristians, necessiten testimonis i, si aquests són els pares, aquests infants seran afortunats.

Cal que tots anem avui a cercar la saviesa del Crist per portar-la a les nostres famílies. Un antic escriptor, Orígens, tot comentant l'Evangelí d'avui, deia que cal que aquell que cerca el Crist, el cerqui no de manera negligent i deixada, com ho fan alguns que no arriben a trobar-lo. Cal cercar-lo amb “neguit”, amb un gran afany, com el cercaven Josep i Maria.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Com desitjaríem que es renovés i s'enfortís en nosaltres l'amor al silenci, aquest admirable i indispensable hàbit de l'esperit: —Silenci de Natzaret ensenya'ns el recolliment i la interioritat» (Sant Pau VI)

-

«El Senyor entrà humilment a la terra. Va créixer com un nen normal, passà per la prova del treball, fins i tot per la prova de la creu. I després, al final, ressuscità. El Senyor ens ensenya que en la vida no tot és màgic, que el triomfalisme no és cristià» (Francesc)

-

«Durant la part més llarga de la seva vida, Jesús va participar de la condició de la immensa majoria dels homes: una vida diària sense cap grandesa aparent, vida de treball manual, una vida religiosa de jueu sotmès a la llei del Senyor, una vida dintre la comunitat. De tot aquest període, només se'ns ha revelat que Jesús era 'obedient' als seus pares i que 'creixia en saviesa, en edat i en gràcia davant de Déu i dels homes' (Lc 2,51-52)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 531)